

SAMOBORSKI LIST

God. XXVI.

U Samoboru, 15. veljača 1929.

Broj 4.

„Samoborski List izlazi svakeg 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijenu godišnu iznosi 20 D. — Incomatro 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(izbarna 8. šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglas, koji se više puta vrćuću, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Samobor, 14. veljače 1929.
Slavnom uredništvu „Samoborskog Lista“
u Samoboru.

Umoljavam Vas, da izvolite uvrstiti u Vaš
cijenjeni list slijedeću izjavu:

Uredništvo „Samoborca“ kroz više na-
vrata i dulje vremena neprestano napada mene
osobno i moj rad kao načelnika.

Jer se ja sa tim uredništvom nisam upuštao u
nikakove polemike, a niti se kanim upuštati to se
ovime najodlučnije ogradjujem od neprestanog
zadijevanja u moju osobu.

Zvano je, da moj rad nadzire, a prvom
redu zastupstvo, a onda moje nadležne vlasti

Pošto je moj rad, pak i ovaj, što se tiče
pribave zajma za provedenje elektrifikacije Sa-
mobora, pak i same elektrifikacije proveden
u skladu sa zastupstvom i odobren po nad-
ležnim vlastima — te pošto je taj rad nakon
opetovanih izvoda sa strane viših vlasti pro-
nadjen potpuno korektan i ispravan te pošto on i
nadalje stoji pod nadzorom viših vlasti, to je
nemjerno od uredništva „Samoborca“ da me ono
u pogledu elektrike nepravilno i neobjektivno
napada.

Prije, nego je općina Samobor provela
elektrifikaciju, zainteresiralo se za to jedno pri-
vatno poduzeće, kojeg bivši članovi ravnateljstva
stoje blizu uredništvu „Samoborca“ te su oni iz-
javili, da ako općina ne će sama godišno 1928.
izgraditi električno postrojenje da će to onda oni
učiniti.

Uz koju će cijenu prodati struju to je bilo
uredništvu „Samoborca“ također vrlo dobro poznato.
Ta cijena je bila 10 Din, po k. w. dakle znatno
više od sadnje. Ipak joj uredništvo „Samoborca“
nije prigovaralo, a ovoj sada prigovara.

Isto tako je uredništvo „Samoborca“ prije u
svojem časopisu objavilo, da se Samobor
Dr. M. Balaž:

Mali osvrt na prošlost cehova.

Narazmjernom podjelom zemlje — osu-
romale je jedna dio naroda i to većina, a
drugi, manji skupio je ogromne posjede. Do-
gledalo se to zato, jer su vojvode i knezovi u
vječnim ratovima darivali svoja vjerna pris-
tala s ovojskim zemljištima i podanicima. Tako
su nastali uz kneževine, kneževine dvore još
i oni vladarski prislaba. S rastaćim bogat-
stvom, porasle su i tako je to obično i potreba.
Na dvorovima je živilo brojno dverjanstvo,
koje je trebalo opravljati. Trebalo je odijela,
tocija, obične, mačeve i t. d. Naravno tome
nisu bili dovoljni obični poljski rednici. Os-
pedar je s toga rade opravilo spretnija staga
od poljskih gostova, te im prema sposobno-
stima odredio posebne zadatke. Poznata je na-
redba Karla Velikog (8 stolj. posl. I) na sve
provizore svoje kneževine, gdje im propisuje,
da su kneževine odgajaju sve moguće obrtnike.
Nepozno je da se ne spominje tkalci, no to

bor elektrificira, a sada opet, kada je to pro-
vedeno, napada mene, da sam to prerano
proveo!

Što se tiče provedenja elektrifikacije za-
padnog dijela države, napomenuti mi je, da
ta stvar postoji danas još samo kao pro-
jekt koji je ovisan o mnogim nepredvidivim
zaprekama, te pošto ta stvar nije definitivno
uređjena, to je neosnovano, da se meni pred-
bacuje, da nisam na nešto čekao, zašto se
još uopće ne zna, kada i dali će biti
provedeno. Pa da se već i radi na izvadja-
nju elektrifikacije zapadnog dijela države,
opet stoji otvoreno pitanje, kako dugo bi tre-
balo, da se ove radnje dovedu kraju
i da Samobor dobije struju

A kada bi i bilo provedeno to električno
postrojenje, bilo bi ono izgrađeno sa strujom
visoke napetosti od 35 000 volta, kojeg bi
glavni vod navodno išao od Karlovca prema
Zagrebu kroz Sv. Nedjelju.

Općina Samobor morala bi u ovome
slučaju voditi struju visoke napetosti od Sv.
Nedjelje do u mjesto Samobor a ovdje bi tre-
balo transformatorima smanjiti visoku nape-
lost na nisku. Ako bi Samobor hotio imati
rasvjetu, morao bi i onda, kad bi to pos-
trojenje postojalo, provesti kroz cijelo
mjesto električnu mrežu, jer si bez
mreže ja nikako ne mogu predstaviti
koli javne koli privatne rasvjete. Prema
tome bi i u posljednjom slučaju morao Sa-
mobor dovesti struju visoke napetosti u mjesto
pred mjestom i u mjestu sniziti napetost pu-
tem transformatora, a ovi transformatori iz-
skivali bi, koli mjesto gdje bi se gradili, toli
i trošak za izgradnju.

Uz to, što bi općina morala postaviti
električnu mrežu kroz Samobor, koja ne bi ni-
kako drugačije izgledala, nego danas izgleda,
je zato, što je i ranije za onda bio isključivo
ženski posao i svaki dvor je imao poseban
odio t. zv. žensku kuću gdje su žene prele i
tkale. Vidimo dakle, da je uslijed podjele zem-
ljišta nastala i podjela rada. Čovjek nije više
lovac, vojnik, polodjelac i svakovrsni rukotvo-
rac u jednoj osobi. Nastao je strukovni obrtnik.

Kako je već gore rečeno, grupirali su
se na sjeveru rimskoga imperija, koji se već
gubio od svoje „hiperkulture“, svježih narodi
Gali, Germani i Slaveni. I baš kod njih se je
s vremenom razvio obrtnički stališ u onome
obliku, kakovoga su još našli roditelji pozna-
vali pod imenom cehova. U početku je svaki
bio sam svoj univerzaln, makar i primitivni
obrnik. Pravit si oruđe i oružje, drveni plug,
kopače bez glavina, plataica i špica. Gradili
su drvene okrugle kluče iz neopisanih bal-
vana, slične onima što si i danas grade crnci
u Centralnoj Africi.

Te su kluče bile, kako ima pouzdanih
vijesti često i bojadisene u raznim bojama, i
to crveno, žuto ili modro. Svaka si je obitelj
izrađivala lonce i labare. Isto su žene pravile

to bi Samobor svakako trebao jedan rezerv-
stroj, koji bi u slučaju kakovog kratkog spoja
ili drugog defekta na mreži podavao privre-
meno Samoboru potrebno svijetlo. To držim
i s toga razloga potrebnim, jer bi se lako de-
silo i to osobito u početku, da bi nas-
tala kakva smetnja struje te pošto se ovakova
na vrlo raširenoj mreži ne bi mogla eventu-
alno odmah naći to bi se lako desilo,
da bi mjesto ostalo i za dulje vremena
bez svijetla.

Posto Samobor i u slučaju provedenja
elektrifikacije zapadnoga dijela naše države
nebi dobio besplatno visoke napetosti, mre-
žu, transformatore i sve ostalo, što k tome
spada, to bi u cijelosti morao izdati isto
toliko, što je sada izdato za elektriku,
i k tome još i doved struje od Sv.
Nedjelje do Samobora, to je pisanje „Sa-
moborca“ i predbacivanje, da sam općinu
bezrazložno zadužio, euroz neispravno.

A ja ovime izjavljujem, da ću znati na
najenergичniji način protiv takvim na-
pada ima poduzeti podesne mjere u obranu
nesamo svoju, nego i da se ovakvim neis-
pravnostima, a naročito isticanjem tobožnje
skupoće struje ne škodi električnom poduzeću
našeg dragog Samobora.

Milan pl. Praunsperger Hadersdorfski.

† Josip Bišćan

Dne 5. o. m. j. rano u jutro pronjela se
tužna vijest po Samoboru da je umro Josip
Bišćan. Pred nekoliko dana očitio se ne-
kako nevoljko, ali po naravi zdrav i otporan
nije tome podavao veće pažnje. Još koji dan
pred smrću sjedio je u svojoj gostionici, ako-
prem se vidjelo na njemu da ga to dosta teško
razne vrsti odječe iz vune, lana ili iz životin-
skih krzna ili koža, što su ih same doma uč-
njale. Dapače i pivo se je svagdje kod kuće
pravilo, kasnije, kad su se izmudrili, ili od
naprednih naroda naučili vaditi kovine, bio je
svaki svoj kovač.

Njemački narodni junak iz priče „Sieg-
fried“, kuje si sam svoj neprispodobivi mač.
Baš kao onaj kralj s Itake, Odisej, koji si je
sam iz hrastovog panja istesao bračnu poste-
lju. Prema tome nisu imali ni tesara, kovača,
tkalca, stolara, zidara, ličilca, pekara, sedlara
a još manje knjigotiskara. Sve obrtničke po-
treboče u kući namirivali su ukućani sami.
Uslijed toga se nije mogla razviti niti trgovina.
Jedino što su dolazili poduzetni trgovci iz rim-
skoga carstva, na sjever, te uvozili razne ko-
vine, te nevrjedniju vašarsku robu, koja se po-
tudivljim sjevernjacima svidjela, zatim nakite,
ogledala pa i vina. U zamjenu su dobivali razna
krzna, med, jantar dapače i ljudsko roblje. Po-
mena je vrijedno, da su proflinjani rimski raz-
maženci u velike cijenoili nekoje produkte bar-
barske kulture. Tako je morala biti na stolu

stane. Pokojni Pepić bio je marljiv, čestit i okretan obrtnik već od svoje rane mladosti. pa si je zato i stekao lijepi položaj i ugled među našim građanstvom i okolinskom seljaštvu. Dokaz tome je i to, što je bio biran kroz nekoliko perioda u trgovačno zastupstvo gdje je vazda, kada se radilo o dobrobiti Samobora, znao dolično zastupati pravo stano- vište i svoje uvjerenje. Među obrtnicima svoje struke uživao je neograničeno povjerenje i poštivanje, pak su ga zato izabrali predsjed- nikom udruženja samoborskih gostiončara.

Josip Bišćan bio je plemenit čovjek dobra srca, pa je mnogu suzu otro sirotinji, darovavši je ili nahraniвши. Osobito pak mno- go je čutio za siromašnu djecu, kojoj je rado pružio svoju ruku pomoćniku.

Sprovod bio mu je u srijedu 6. o. m. j. uz veliko učestvovanje našega građanstva svih slojeva, sva su naša društva i bratovštine korporativno prisustvovala, jer je naš Pepić bio podupiratelj i dobročinitelj svih njih. Ve- lik broj seljaštva iz okolice došao je da mu oda svoju posljednju počast, jer je pokojnik bio s njima u neprekidnoj poslovnoj a i pri- jateljskoj vezi. Mnogi i mnogi njegovi prij- atelji i znanci dođoše iz Zagreba, da ga is- prate do posljednjeg počivališta.

Na odar položeno mu je mnogo vije- naca među kojima i trgovačkog poglavarstva — »svome građaninu i zastupniku«, te Pod- mladka Crvenog Krsta — »svome velikom do- bročinitelju« — Kakovo je poštivanje uživao dragi pokojnik, jasno se vidjelo po tome, što su prvi učesnici žalobne povorke bili već na groblju kada su posljednji krenuli istom od kuće žalosti.

Na otvorenom grobu oprostio se od vri- jednog pokojnika toplim riječima načelnik trg. općine g. Milan P r a u n s p e r g e r spomenuvši njegove zasluge kao trg. zastupnika i gradja- nina, a g. S. Javor iz Zagreba spomenuvši čeligi značaj pokojnikov kao dobrog Hrvata i patriota, koji je nadasve ljubio svoj milu Sa- mobor i Hrvatsku si domovinu. — Nakon toga otpjevala je »Jeka« tužaljku a lantara Hrv. So- kola isto takovu odsvirala.

Pokojni Bišćan ostavlja stariću majku, tri udete kćerke Pepicu B a s t j a n č i ć, Ankiću T e n k i i Štelicu Vuković, unučad i broj- nu rodbinu.

Slava Josipu Bišćanu!

Franjo S. Vilhar.

(Za »Vilharovu večer« koju je priredila »Jeka« u Samoboru 10. II. 1929.)

Iirski preporod početkom 19. stoljeća donio je nama Hrvatima zbornu pjesmu: U samom preporodu imala je ona važnu ulogu, pa je mnogo doprinesla probudjenju narodne misli. Zasluga je pjevačkih društava, da se ona raširila diljem doma.

Danas reprezentira zborna pjesma kod nas jednu važnu granu naše muzičke kulture.

Glazbeni kritičari razlikuju u našoj zbor- noj pjesmi tri dobe: 1) Lisinskijevo doba. 2) Zajčev doba i 3) savre- meni skladatelji. Prve dvije dobe nose imena po velikim našim skladateljima Vatro- slavu Lisinskiju (1819.—1854.) i Ivanu

caru Tibezijske repa što su je iz Njemačke uva- žali. U Dioklecijanovo vrijeme bile su kod gur- mana osobito uvažene vestfalske šunke, kup- ljene kod kasnije izumrlkog plemena Marsa. Kod garavih Rimljanka došla je moda da budu »blond«. Zato su si naručivale »blond« perike od lasiju žena sa sjevera, ili su kupovale ne- kakov crveni lužni sapun s kojim su se Gal- ske i Germanske žene »šminkale« da budu još jače »blond«.

No sve je to bilo preslabi povod raz- voju obrtničkog staleža. Jedino kovači, oni su se već u najranije doba počeli javljati. Jer oni su pravili mačeve, koplja, plugove, oklope potkove, gumbašnice, a to su sve stvari, koje se moraju točno izraditi, a rimska je roba bila skupa. Stoga su knezovi i poglavice pošto- vali onoga, koji je znao ove preko potrebne stvari kovati, te ih posebno nagradjivali Van- dalski kralj Geizerih uzvisio je jednog kovača u grofoški stalež. Prema mišljenju istraživača nastali su obrtnici istom kad su se promje- nile zemljoposjedničke prilike.

(Nastavak slijedi.)

pl, Zajcu (1831.—1914) koji se uzdižu nad druge skladatelje.

Savremeni pak zborni skladatelji posve- ćuju ponajviše pažnje našoj narodnoj pjesmi. »Jeka« odaje danas počast hrvatskom sklada- telju Franji S. Vilharu, koji spada u Zajčev doba. Izvodimo danas nekoliko njegovih zbor- nih kompozicija, da otmemo zaboravi djela, koja moderni svijet tiska u pozadinu. Hoćemo se odužiti uspomeni muža, koji je nedavno umro (4. III. 1928.), a koji je mnogo radio na polju hrvatske glazbe, napose zborne pjesme. Akoprem je bio po rodu Slovenac, osjećao se Hrvatima i bio uvaženi naš kulturni radnik.

Franjo S. Vilhar rodio se 5. siječnja 1852. u Senožecu, blizu Postojne. Otac mu Miroslav bio je priznati slovenački pjesnik i skladatelj. Naš Vilhar učio je muziku najprije u Ljub- ljani, poslije u Pragu. Nakon dovršenih mu- zičkih studija bio je kapelnik u Beloj Crkvi u Banatu, poslije u Temešvaru. G. 1881. do- šao je u Hrvatsku, da njoj posveti sve svoje nastojanje. Službovao je kao učitelj glazbe u Karlovcu, Splitu, i od g. 1891. u Zagrebu Dugi niz godina bio je učitelj pjevanja u za- grebačkim srednjim školama i organista kod Sv. Marka.

Vilhar je počeo komponirati najprije pjes- me za jedan glas i glasovir. To su odlične radnje. Dr. Božidar Širola kaže u »Pregledu povijesti hrvatske muzike«: da mu se radnje odlikuju ozornim muzičkim stavkom, dobrom deklamacijom i pjesničkim shvaćanjem teksta.

Tekstovi su neki slovenački na pr. »Mor- nar«, »Nezakonska mati«, neki hrvatski n. pr. »Mrtva ljubav«, »Oj vi magle« i t. d.

Kraj toga piše Vilhar i skladbe za gla- sovir te zborove.

Kad je došao u Hrvatsku, nastojao je da upozna našu narodnu pjesmu, zato je po- čeo proučavati Kuhačevu zbirku narodnih po- pijevaka. Odonda se Vilhar prilagodio tradi- ciji hrvatske narodne pjesme. Svojim kompo- zicijama davao je odlike i osebine hrvatske pučke pjesme kako primjećuje prof. F. Dugan. Osobiti plod studija narodne pjesme jest edicija: »Hrvatska lira«, popijevke za je- dan glas uz pratnju glasovira, i kasnije zborne skladbe. Vilharove zborove pjevali su pjevači rado, oni su prodirali brzo u široke mase, jer su se odlikovali lijepom melodijom i jas- nom, prirodnom harmonijom.

Vilhar je napisao 225 zborova, što muš- kih, što mješovitih. Zborovi su mu većinom lirski na pr. »Rasli ružo«, »Jorgovane«, »Oj ti lane«, »Golubice siva« i t. d. Od heroičkih ističu se: »Iz bratskog zagrljaja« »Bojna pjes- ma« i t. d. Pisao je i crkvenih kompozicija. Dr. B. Širola kaže: »Vilhar je odličan kom- pozitor zborova, njegov vokalni stavak je ja- san, pa je u toj vrsti našu glazbenu literaturu obogatilo pravim uzor-djelima. (Pregled povi- jesti hrvatske muzike.)

Napisao je tri opere: »Smiljana« »Ivan- ska kraljica« i »Lopudska sirotica« te dvije operete: »Ustaške nevolje« i »Gospodja Po- kondirovička«.

Bio sam u blizom dodiru sa Vilharom jer sam s njim saradjivao na koru Sv. Marka od g. 1900.—1913. Vidio sam, da su ga pra- tile običajne nedaće umjetnika: slabo materi- jalno stanje, neshvaćanje i omalovažavanje. Znao se na to tužiti, ali to ipak nije s omilo njegovog daha. Radio je do konca života.

Kad je srpski kompozitor Stevan Mokra- njac slavio slavije sa svojim »Rukovetima« (narodne pjesme obradivane za mješovite zbo- rove), nagovarao sam Vilhara, da i on slično obradjuje hrvatske narodne pjesme. Napisao je dosta 8 lantazija na hrvatske, slovenske i hgarske pjesme. (Balkanska vila, 2 sveska 1906.) Jedna od njih izvadjamo večeras »Pri- morčice« u kojoj je obradio narodne pjesme iz Hrvatskog Primorja.

Vilharove »Balade« (posebno izdane) da- go će se cijeniti kao biseri zborne pjesme hrvatske. Među njima naročito se ističe »Na vrelu Bosne« (riječ našeg Samoborca i Jo- sipa Milakovića), koju ćemo takodjer večeras čuti, te »Bosanski korabljar«, koja je pisana za veći aparat, solo i orkestar.

Teška boljetica prikovala je Vilhara uz krevet u jeseni 1927. Na dan 4. ožujka 1928. umro je u Zgbu, u 76. godini dobe.

Hrvatsko pjevačko društvo »Jeka« u Sa- moboru vrši danas jedan čin pieteta, kad se sjače tako uvaženi hrvatski skladatelj.

Moje je duboko uvjerenje, da Hrvati neće zaboraviti Vilhara. Njegove lijepe melodije i i ugodne harmonije dugo će se kod nas ci- jeniti i rado slušati.

Pozivam Vas gospodje i gospodo da ustanele i kliknete s menom

Slava hrvatskom muzičaru Franji Vilharu!

U Samoboru 6. II. 1929.

Milan Zjalić.

Domaće vijesti.

Novi veliki župan

Za velikog župana zagrebačke oblasti postavljen je g. dr. Milovan Z o r i č i ć, banski savjetnik. — General Vojin Maksimović smi- jenjan je sa položaja vršioca dužnosti velikog župana i povučen na svoju redovnu dužnost.

† Dr. Stjepan Posilović.

Dne 11. o. m. j. umro je u Zagrebu u vi- sokoj starosti od 79. godina jedan od starih i najuglednijih zagrebačana dr. Stjepan Posi- lović, predsjednik Stola Sedmorice u m. Po- kojnik bio je brat pokojnog zagrebačkog nad- biskupa dra. Josipa Jurja Posilovića, a otac gdje. Ele supruge dra. Vladimira Reizera, žup- lizika i posjednika u Samoboru. Dr. Posilović sudjelovao je kod izrade mnogih zakona i na- redaba, te se kao sudac dovinuo do najvišeg stepena.

Pokojni dr. Posilović vrlo je često i rado boravio u Samoboru na ljetovanju. Uglednoj obitelji naše saučešće, a pokojniku »Slava« i lahka bila zealjšica!

Koncert »Jeka«

u spomen skladatelja Franje Vilhara odr- žan 10. o. m. j. uspio je vanredno. Samobor nije već dulje vremena imao ovako uspjele zabave.

Na programu su bili muški i mješoviti zborovi, koji su svi otpjevani vrlo lijepo. Zbor »Jeka« znatno se popunio, osvježio. Na ovom koncertu reprezentirao se zbor upravo uzorno. Najveću dopadnost stekle su skladbe: »Na vrelu Bosne« sa solom g. J. Komočara te »Primorčice«. Polonja se morala na zahtjev publike opetovati.

Prije koncerta održao je pr. g. Milan Zjalić predavanje o životu i radu Vilharovu. (To predavanje donosimo u cjelosti u pod- listiku). Predavač je u kratkim crtama prikazao iscrpivo i zanimivo rad Vilharov.

Ugodno iznenadjenje bilo je za sve, što je na koncert došla kćerka pokojnog Vilhara gdja. Bogumila Vilhar. G. Zjalić srdačno ju je pozdravio.

Mora se pohvalno istaknuti, da su naše vrijedne »Jekašice« vrlo otmjeno dekorirale dvoranu, uredile ukusan buffet i luku sreće. Ples je bio animiran, otvorio ga je g. Vrba- nič sa g. Švar. Gradjaštvo je poslalo obilnih darova za buffet i luku sreće. Mis »Jeka« iza- brana je gdje. Mira Mihelić.

I orkestar »Hrv. Sokola« bio je na mjestu. »Jeka« se pomladila, oživjela. Neka nastavi u ovakovim redom, pa će naići na potpora i priz- nanje.

Za uved elektrike u župan crkve

darovali su dalje: Julijana Barbic 10 D. N. N. 10 D. Odja Perša 10 D. g. Milan Šva- rić 100 Din. g. H. S. ponovno 100 D. Stje- pan Kupres 5 Din. Mijo Koletić 5 Din.

Župni ured izrazuje toplu hvala darova- teljima i preporuča se za daljnja milođala.

»Jeka« u počast Ferdi Livadića.

Hrv. pjevačko društvo »Jeka« priredić će u ljetu proslavu 50 godišnjice smrti lirskog skladatelja Ferde Livadića.

Der vatergenossenschaft in Samobor.

Gosp. Antun Peršić, darovao je 100 Dinara za nabavu motorna štrcaljke.

Vjenčanje.

Dne 4. veljače vjenčala se u Beogradu Josipa Žitković iz Samobora sa gospođ- nom Dobrivojom Sretenovićem soboski- karom iz Beograda. — Bilo sretno.

Udruženje vinogradara crkva Samobor

javlja, da ima na skladitu prvoklasna umjetna gnojiva.

»Superfosfat« i »Kas« u vrećama po 20, 100 kg. te ga prodaje uz najpovoljnije cijene. Skladisti Samostanska ulica br. 11.

† Vera Kopča,

učiteljica osnovne škole, 51. god. stara preminula je u Zagrebu 10. o. m. Pokojnica je dulje vremena stalno obitavala u Samoboru, te je u posljednje vrijeme stanovala u konačnu »Anindol«.

† Katarina Šimec

supruga g. Stjepana Šimca, ravn. učitelj u m umrla je u Virju. — Teško rastuzenoj porodici naše saučesnice a vrijednoj pokojnici lahka bila zemlja!

Za školu kuhinja darovali su nadalje:

g. Franjo Bastijančić i bljed i 3 l. graha; gđja Mesić 1 1/2 kg. masti, 1/4 kg. kave, ljestovine, raznih mirodija i pekmeza od tunja; gđja Josipa Herceg 1/2 kg. masti.

Mjesto vijenca na odar pokojnom Josipu Biščanu darovalo je udruženje samoborskih gostioničara za školsku kuhinju 100. — Din; u istu svrhu i podružnica H. P. D. »Japetić« 100 Din.

H. P. D. podružnica »Japetić« u Samoboru,

priredjuje u zajednici sa Hrv. društvom planinara »Runolist« iz Zagreba u subotu dne 2. ožujka o. g. »Veselu noć na Japetiću« u prostorijama pensiona »Lavice«. Svira zbor ma u dolinista H. P. D. »Runolist«. — Ulaz slobodan.

Izgubljeno.

U srijedu ujutro izgubljena je od gostionice Tkalčić do samostana lisnica sa legitimacijom, fotografijama i 600 Dinara. — Pošteni nalaznik umoljava se istu predati u uredništvo uz nagradu od 200 Din.

Javna zahvala.

Hrvatski Sokol u Samoboru zahvaljuje cijem. gospodjama i gospodjicama kumama, te ostalom građanstvu na preplatama kod Redute te obilnim darovima za buffet i Luku sreće. — Napose hvala milost. gđji Dulčić i ostalim gospodjama i gospodjicama, koje su dobrohotno uređivale i posluživale u buffetu i Luka sreći. O d b o r.

Promoelja Samoboraca.

Zlatko Pregrad, sin našeg sugradjanina g. Janka Pregrada, promoviran je nakom svojih studija u Zagrebu, Berlinu i Beču, 31. siječnja o. g. na Zagrebačkom sveučilištu na čast doktora filozofije. — Čestitamo!

Za sveto sv. Mihalja

darovao je g. Marko Bahovec iz Zagreba 200 Dinara.

Plemenitom darovatelju izriče odbor toplu hvalu.

Zahvala.

Odbor »Jeko« izrazuje toplu hvalu svima, koji su dali preplate na ulaznici za koncert, te poslali lijepih darova za buffet i Luku sreće. Potpora našeg građanstva bit će nam počelo na daljnji rad.

Reduta.

Na pokladni utorak dne 12. o. m. priredio je Hrv. Sokol u Samoboru vrlo uspješnu redutu, na koju je usprkos velikog snijega i hladnoće došao lijepi broj maske i ostalog građanstva. Uz ples bile su i razne druge šale kao Luka sreće sa mnogo lijepih predmeta, licitacija gramofona, izbor najljepše maske, vječanje pod velikim zvonom, a osim toga uredile su naše gđje i gđjice pod vodstvom milst. gđjom Dulčić vrlo ukusan buffet — Raspoloženje bilo je izvrsno. — Kao najljepša maska izabrana je gđjica Mira Špišić. Orkestar Hrv. Sokola »svirao« je neumorno pod vodstvom vrhaog svog kapelnika g. Kolara.

Glavna skupština Hrvatskog Sokola ne će se održavati u nedjelju dne 17. o. m. već se odgodi na neizvjesno vrijeme.

Promjena u upravi ženske stručne škole

Dosad je bila uprava osnovne i ženske stručne škole u Samoboru zajednička i j. upravitelj odnosno ravn. učitelj u Samoboru bio je i upravitelj ženske stručne škole. — Kako se međutim stručne škole potpale pod rasor ministarstva trgovine i industrije, to je potonje ministarstvo povjerilo upravu ženske stručne škole učiteljici iste škole gđji. Danieli M e n e r i ć.

Školski odmor

počeo je pedati još 12. o. m. pa je uslijed toga svaki saobraćaj sa Zagrebom prekinet.

Snijeg je toliki zapao, da je počeo već ugrožavati i kuće i gospodarske zgrade, da se ne sruše. U gornjem kraju kod mlina Parovog srušila se snježna lavina s obližnjeg brjega i zatrpala korito Gradne, pa je voda izašla na cestu. Iz Zagreba nema već dva dana ni pošte ni novina.

Samoborski klub

U subotu 16. i nedjelju 17. vanredno lijepi film »Stari Heidelberg«. Sva romantika studentske ljubavi i dvorskoga života. — U glavnim ulogama Ramon Novaro i Norma Scheerer. —

Obustava obuke kroz dva dana

Radi snijega i neprolaznosti puteva obustavljena je bila obuka u školi Samobor u četvrtak i petak na osnovi ovlaštenja Vel. župana, Prosvj. odjeljenje od 5. II. o. g. — Isto tako je prekinuta obuka u školama po okolnim selima radi snježnih mečava za vrijeme do 5 dana.

Za svona kapel. sv. Vida u Vrhovčaku

darovali su nadalje slijedeća p. n. gg. po 100 D.: barun Alinoh, Hanibal pl Praunspenger, Jura Librić, Jura pavlin: 60 D. Franjo Tkalčić, Šmidhenova ulica; po 50 D. Vilim Pavlović, Irena pl. Praunspenger, Antun Cizl, Martin Sver: 40 D. Antun Vuković, po 30 Din. Vladimir Presečki, dr. Anger, 25 D. Julijana Ivanušević, po 20 D. Josip Budi ml. Julijana Obad, Ivan Levičar, dr. Orešković, Stj. Fresl st. Mavro Neuman, Terezija Librić, Stöcher, Ruis de Roxas, Milan Šošarić, po 15 Din. Nikola Hajdin, Kazimir Presečki, Josip Jurinjak, po 10 Din. Ana Kazić, Ana Rudar, Franjo Tkalčić, Fridrih Wagner, Stjepan Zupančić, Josip Filipec, Milivoj Presečki, Albert Jurčić, Bogdan Petak. Vladimir Šimec, Ivan Vuković, Marko Muženjak, Zlata Rehorić, Dragutin Gjurin, Ivan Jurković, N. N. Milan Polak, Pavao Cesar, gđja. Bučar gđja. Špiželski Julka Levak, Fanika Juratović, Fanika Oslaković, Gollner, Cveković A'os.

Obrtno-radničkom društvu »Napredak« u Samoboru

priposlao je g. Vladimir Polić direktor vicinalne željeznice Zagreb-Samobor iznos od 100 Dinara kao svoj prilog za ples ovoga društva. — Odbor mu najsrdačnije zahvaljuje.

Slavnom općinstvu do znanja.

Uslijed zastoja cjelokupnog prometa i malih zaliha gorivog ulja potrebnog za pogon sirojeva centrale, jer se isto ne može redovito nabavljati, prisiljeni smo ograničiti podavanje struje i to od 1/2 6 sati poslije podne do 12 sati u noći. Opć. el. centrala.

Dobrov. vatrogasno društvo u Sv. Nedelji.

Ovih dana stigla je na gornje društvo daznaka od 53 dolara, koju su naša braća Sv. Nedeljčani u Americi sakupili. — Darovali su slijedeći: po 5 Dol. Lugarec Makso, Lugarec Josip, Jelinčić Alojz, Dekanić Pavel, Karija Andrija, po 2 Dol.: Franceković Juro, Franceković Paulina, Franceković Slavek, Franceković Vincek, Dekanić Martin, Brković Matija, Prelec Stanko, Prelec Jakob, po 1 Dol.: Prelec Toni, Mihina Miško, Golubić Vid Deka-

nić Taža, Coban Lojzek, Frketić Ljuba, Puhala Stjepan, Puhala Franjo, Sučić Franjo Mesić Franjo, Čebajec Ilok po 50 cenu: Budišćak Ana i Varičić Miško.

Draga braćo! Na Vašim lijepim darovima u novcu za naše društvo, upravni odbor dobrov vatrog. društva Vam ovim putem najsrdačnije zahvaljuje a napose g. sabiratelju Maksu Lugarec koji je svojom hrabrom poživovnošću rukovodio sabiranje u korist našeg društva.

Od sada nam bude sveta dužnost, da još u većem stilu poradimo na pridizanju naše ubave Svele Nedjelje tim više jer ste nas Vi braćo preko Oceana potpuno u našim ciljevima shvatili.

Primite izraz poštovanja od cijelog našeg društva i puno braćskih pozdrava.

Glavna godišnja skupština Hrv. kršć. socijala u Samoboru

održana je dne 2. veljače u novim prostorijama u Gornjem Kraju u kući g. Puškara koji je društvu dao prostranu prostoriju i uveo električno svijeilo. Pošto se dovoljan broj članova sakupio otvara predsjednik društva g. Janko Biščan glavnu skupštinu.

Pozdravlja nazočnog izaslanika srezkog poglav. g. Oljačić te članove izvršujuće, podupirajuće i utemeljitelje. Tajnik čita izvještaj o društvenom radu, koji je bio intenzivan, blagajnik izvješta o stanju društvene imovine kao i knjižničar o stanju knjižnice. Eventualije: Na predlog predsjednika potvrđuje glavna skupština zaključak uprav. odbora, da se g. Gijuro Herceg zborovodja tamburaškog zbora izabire za začasnog člana u znak priznanja, za rad u tamburaškom zboru, što skupština jednoglasno prima. Obzirom na 20 godišnjicu društvenoga rada koja bi se imala ove godine proslaviti biraju se u odbor kraj dosadašnjeg još 2 utemeljitelja člana te umjesto dviju odbornica 2 nova odbornika i to utem. gg. Šek Slavko i Noršić Mijo te Horvat Stjepan i Tkalčić Stjepan.

Nakon obavljenog dnevnog reda zahvaljuje se predsj. člansivu na odazivu i poziva ih na ustrajan rad za napredak društva. Skupština se završuje sa himnom »Lijepa naša«.

Cipele muške i ženske

u svim krojevima i u raznim bojama kože, izradjujem po narudžbi i mjeri. Dječje cipele imadem gotove u svim veličinama, vlastiti proizvod. Popravke obavljam brzo i točno. Po pravljam i cipele za snijeg sa gumom.

M. Šestak, postolar
Toplička ul. 3. — Samobor.

Restauracija „BAVICA“ Samobor

vlasnik KAZIMIR KOPČA
preporuča

poznatu domaću kuhinju

uz vrlo umjerene cijene.

Primaju se abonenti. Abonoma daje se i izvan kuće.
Tebe se prerasređna samoborska vina te ob-
ljubljene obajke pivo.

Dvestruko sladno crno pivo „JELAČIĆ“

za rekonvalescente.

ZAMENI CRNO „TONISLAV“ PIVO U 1/2 LIT. BOČANA.

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)
Lijepa i ugodna bašta.
Dnevno svježi zajuttrak.
Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.
Svaki dan svježe pivo na čaše.
Nedjeljom na raznju janjci i odojci.
Preporuča se
Franjo Tkalčić
gostioničar

Traži se sluškinja

starija, koja znade kuhati. - Upitati ju
upravi našega lista.

Općinska električna centrala trgovišta samobor.

Izvadjaju kućne instalacije i priključke za električnu rasvjetu iz prvovrednog materijala po propisu »Saveza njemačkih elektrotehničara« uz vrlo niske cijene bez konkurencije te uz potpuno jamstvo u pogledu materijala i izvedbe.

Preporuča se cij. općinstvu, da si dade sada izvesti potrebne instalacije dok ne nastupi loše vrijeme i duge noći.

Na skladištu drži stalno veliki izbor žarulja zatim svjetiljke moderne lustere razna rasvjetna tjelesa, sve uz vrlo niske tvorničke cijene.

Uprava općinske električne centrale.

Prava i najbolja Samobor. muštarda (Gerušica)

dobiva se kod najpoznatije i najstarije samoborske radnje

Katarine Tončetić

Samobor, Starogradska ulica br. 55.

JAVNA ZAHVALA.

Svima, koji su nezaboravnu nam
kćerku i sestru

Zoricu Rubinić

sproveli do hladnog joj groba, vijencima joj odar okitili a nama izrazili saučešće, ovim putem najljepše zahvaljujemo.

Napose hvala gg. dr. Reizeru i Angeru za njihovo poštovno nastojanje oko bolesnice, djeveruša i djeverima koji su miše nam pokojnicu pratili do zadnjeg joj počivališta, te svima, koji su ju za vrijeme teške bolesti posjećivali i tješili.

OBITELJ RUBINIĆ

Iznajmljuje se lokal

na vrlo prometnom mjestu (Čošak) prikladan specerajsku ili inu trgovinu, za brijačku ili krojačku radionicu ili inu kakvu poslovnicu. — Upitati u upravi ili u trgovini g. Plešsa Perkovićeve ulica

Iznajmljuju se

2 stana. 1 lijepi stan od 3 parke irane sobe, kuhinja i nuroprostorijs, uvedena elektrika i vodovod. Drugi stan od sobe i kuhinje. — Upitati u upravi našeg lista.

JAVNA ZAHVALA.

Povodom smrti našega miloga i nezaboravnoga sina, oca, tasta i djeda

JOSIPA BIŠĆANA

primili smo brojna saučešća i dokaze iskrena osjećaja u teškim bolima, koje su nas zadesile. Zahvaljujemo svima na pruženoj utjehi. Hvala cijelome gradjanstvu, i okolišnom seljaštvu koje je u velikom broju dragog nam pokojnika sprovedo do vječnoga mira. Hvala svim rođacima i prijateljima, koji su dragomu pokojniku vijencima i cvijećem odar okitili.

Posebna hvala gg. dru. Reizeru i Angeru za njihovo veliko nastojanje oko bolesnika, g. načelniku Praunspergeru i g. Javoru za njihove oproštajne govore, poglavarstvu trg. Samobora za vijenac, kao i Crvenom krstu, svim društvima i bratovštinama, koja su ga korporativno do hladna groba sprovedi, zatim znancima i prijateljima iz Zagreba i čitave naše okolice, koji su došli da mu iskažu posljednju počast.

Svima budi još jednom hvala.

Tugujuća rodbina.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća, staja, šupa, cementne cijevi sa ograncima i zavojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje

najjeftinije kod

„Samoborke“ d. d. Samobor

(preko puta kolodvora)

Pučka štedionica d. d. u Samoboru

Perkovićeve (Rambergeve) ulica 9.

Daje zajmove na uknjižbu, na mjenice i na tekuće račune.

Prima uložke na knjižice i tekuće račune uz povoljan kamatnjak i vraća iste bez otkaza.

Prodaje	Prodaje 2 1/2% na obveznicama izdr.
srećke državne razredne lotrije	državne rente na mjesečnu otplatu.
Cijena srećaka: Cijela 100 —	Zgodici slijedeći:
Polovica 50 —	24 glavna zgoditka po D 1.000.000 —
Četvrtina 25 —	72 „ „ „ 500.000 —
Većenje svakoga mjeseca. Ukupni zgodici oko 80.000.000 Dinara.	48 „ „ „ 250.000 —
Svaka druga srećka dobiva. Za isplatu jamči država.	120 „ „ „ 200.000 —
	360 „ „ „ 100.000 —
	720 „ „ „ 50.000 —
	kao i mnogo manjih zgoditaka po 20.000; 10.000 — itd.

svaka srećka mora biti izvaćena sa najmanje 1000 D. Kamati od 25 Din. na svaku obveznicu isplaćuje se svake godine u veljači. Kako svaka obveznica mora biti izvaćena sa najmanje 1000 Din., isključen je svaki gubitak.

Na ove se obveznice podijeljuju i zajmovi uz 8% kamata. Cijelo poslovanje sa ovim obveznicama stoji pod nadzorom zagrebačke obrtno-štedne banke.

Poslovanje osti blagajne: svakim danom, osim nedjelja i blagdana, od 8—12